

РЕШЕНИЕ

№ 5924

гр. София, 20.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **2243** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК във връзка с чл. 220 и следващите от Закона за митниците /ЗМ/,
Образувано по жалба подадена от „OGL-F. T. L. V.“ G. – Германия /„О.–Ф. Т. Л.“, с адрес на управление – Е. 11a-d, 85445. О., с V. № DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв.Г. Г. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.2, ап.2 срещу Решение № Р. 3000-346/11.02.2021г./32-48082, издадено от Директора на Териториална дирекция Тракийска при Агенция „Митници“.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение поради издаването му в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Сочи се, че административният акт е постановен при неправилно установена фактическа обстановка, въпреки че пред компетентните митнически органи са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката, която се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). В подкрепа на този извод се сочат представените документи – фактури, товарителници, счетоводни документи, справки – декларации по ЗДДС, които според жалбоподателя неоснователно не са взети предвид от митническата администрация, въпреки че потвърждават по безспорен начин

декларираната при вноса договорна стойност на стоките, съгласно чл. 70, ал. 3 от М.. Излагат се твърдения, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Счита се, че митническата администрация не е отчела спецификите на търговските отношения между „О.–Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL, като се сочи, че оспорващият продава на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, реализирайки множество доставки, като печалбата се формира в един относително дълъг период, обхващащ множество доставки. Посочва се, че в случая не се касае за некоректно деклариране с цел избягване заплащането на мито, като дори митническата стойност на стоките да бъде определена на база продажната цена, митните сборове няма да са по-различни от декларираните.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата по съображенията изложени в нея. Претендира присъждане на разноски съгласно списък.

Ответникът - Директор на Териториална Дирекция „Митница П.“(правоприемник на ТД“Тракийска“), при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт Д., оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмена защита.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

На 06.05.2020 г. в МБ С. била регистрирана митническата декларация с MRN 20BG003010015739R0, с вносител „OGL-F. T. L. V.“ G. – Германия, с която били поставени под режим допускане за свободно обръщение с цел крайно потребление пресни тиквички с него тегло 6000 кг. Като доказателство за турския произход на стоките по гореспоменатата митническа декларация бил представен и приет сертификат за движение Е.. 1. Внесената стока под №1 (пресни тиквички) била декларирана с код по КН [ЕГН], нето тегло 6000 кг., митническа стойност в размер на 8763,49 лв., преизчислена в € /100 кг. на 74,68 € /100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 06.05.2020 г. стандартна вносна стойност (С.) за тиквички с произход Е. О., в това число и с произход Р Турция била 46.4 € /100 кг.

В хода на административното производство било прието, че съгласно Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 се изисква сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня стандартна вносна стойност (С.). Ако вносната стойност не надвишава с повече от 8 % С., чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, се изисква вносителят да представи обезпечение в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С. (46,4 € /100 кг.). Установено било, че при сравнение на двете числа за конкретната стока, декларираната вносна митническа стойност (74.68 € /100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (46,4 € /100 кг.), поради което вносителят представил обезпечение в размер на 1358,91 лв.

На 06.05.2020 г. с писмо с рег. № 32-129492 на Началника на МБ С. жалбоподателят бил уведомен, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не

по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 20BG003010015739R0 от 06.05.2020 г., е необходимо да представи доказателства, че стоката пресни тиквички е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. Обезпечението за стока № 1 (пресни тиквички) било внесено в пълен размер от пълномощника на „OGL-F. T. L. V.“ G. - [фирма].

На 05.06.2020 г. „OGL-F. T. L. V.“ G., чрез пълномощника си [фирма], представило доказателства, на какви цени са пласирани пресните тиквички, като се сочело, че цялото количество от 6000 кг. било продадено на цена от 88 €/100 кг.

След проверка на представените доказателства, административният орган констатирал, че приложените фактури за последващи продажби сочат, че тиквичките са продадени на цена от 88€/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разходи в митническа декларация с MRN 20BG003010015739R0 от 06.05.2020 г.), изчислени на 91,98 €/100 кг. Предвид изложеното, митническите органи приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване, поради което внесеният за стоката депозит в размер на 1358,91 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75. параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22. параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-291343 от 06.10.2020 г. жалбоподателят бил уведомен, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Тракийска, с което за стока № 1 (пресни тиквички) по МД е MRN 20BG003010015739R0 от 06.05.2020 г. ще се постанови неблагоприятен резултат – възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 1358,91 лева ще бъде усвоено. На дружеството била дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни.

В рамките на посочения срок на 11.11.2020 г. [фирма]. в качеството му на пълномощник, съгласно Пълномощно № 0790/2015R от 15.10.2015 г. на „OGL-F. T. L. V.“ G., депозирало Молба с вх. № 32-330633, с която възразило срещу предстоящо издаване на негативно решение за усвояване на депозит за стока № 1 (пресни тиквички) с него тегло 6000 кг. по МД с MRN 20BG003010015739R0 от 06.05.2020 г. На 11.02.2021г. било издадено оспореното Решение № Р. 3000-346/11.02.2021г./32-48082 на Директора на ТД Тракийска в Агенция „Митници“, връчено на 12.02.2021г.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети административната преписка, както и допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства под опис (л.94-112), съставляващи дневници за покупки и продажби за м.май 2020г., в които са включени процесните стоки при внос, както и счетоводни документи, в т.ч. уведомления от НАП, доказателства за плащане на фактурната цена и извлечения от счетоводни сметки за осъществения внос.

В хода на делото е прието като неоспорено от страните заключение по допуснатата съдебно-икономическа експертиза, изготвена от вещо лице Л. Й.. Съгласно констатациите на вещото лице, цената, която е договорена и платена от „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - ГЕРМАНИЯ за закупуване на процесната стока от Турция, е 3 916,80 евро, единична цена 0,6528 евро или 74,68 €/100 кг (с включени разходи по транспорта). Видно от фактурите, с които стоката е продадена, цялото количество внесена стока

нето тегло 6000 кг, е продадено на Л. България при единична цена 0,88 евро, общо 5 280 евро, или 88 евро за 100 килограма. Предвид установеното в заключението се сочи, че митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза, е 5 280 евро, или 88 евро за 100 килограма. Въз основа на изложеното вещото лице е извело извод, че е налице съответствие в данните за стойностите посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези деклариращи в процесната митническа декларация. Въз основа на този извод вещото лице е установило, че държавните вземания, изчислени на база митническата стойност, определена по метода, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент ЕС на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на митнически кодекс на Съюза следва да бъдат мито 0,00% лева и ДДС в размер на 2 247,05 лева.

С допълнителни уточнения и разяснения в открито съдебно заседание, проведено на 05.10.2021г., вещото лице е заявило, че стоката е закупена на цена 74 евро за 100 кг. и е продадена при 88 евро за 100 кг.

Съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице, което е изготвено задълбочено и последователно, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните доказателства. Заключение е мотивирано, логично и съответстващо на установените факти.

Административен Съд С. - град, I отделение, 4 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на 12.02.2021г., а жалбата е депозирана чрез административния орган на 26.02.2021г., поради което следва да се приеме, че същата е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че според чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вносителят следва да представи всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Тълкуването на разпоредбата, според изложените в оспореното решение мотиви, налага извода, че вносителят следва да докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея. В конкретния случай за „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - ГЕРМАНИЯ съществува задължение да представи доказателства, че процесната стока е продадена на цена, по-висока от тази, на която е придобита, за да възникне правото за възстановяване на сумата, внесена като обезпечение.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от М., базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

В процесния случай в хода на съдебното производство са събрани убедителни и безспорни доказателства за действителността на декларираната договорна стойност на стоката. Приети са доказателства за начина на осчетоводяване на стоката, както и осчетоводяването на извършените продажби към LIDL, доказателства за реално плащане на цената на която е доставена стоката, от които е видно, че жалбоподателят изчислява печалбата на месечна база, а не за всяка конкретна сделка (доставка). В тази връзка са спазени всички условия за определяне на митническата стойност по реда на чл.70 от М..

Съвкупната преценка на събраните доказателства, включително и заключението на СИЕ, установяват по безспорен начин, че „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - ГЕРМАНИЯ е внесло и декларирано с посочената по-горе митническа декларация пресни тиквички в посочените количества и че тези стоки са продадени впоследствие на територията на България на Л. България Е. на посочените по-горе цени.

Следва да се подчертае, че в М. и в Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, не е предвидена възможност на митническите власти да определят митническата стойност на внасяна на територията на ЕС стока от трета страна, вземайки предвид реализирането на търговска печалба от вносителя при последвала продажба на стоката. В цитираните по-горе разпоредби ясно се сочи начина на определянето на митническата стойност и той в генералния случай (чл. 70 от М.) е като се вземе предвид договорената между страните продажна цена на внасяните стоки.

В разглеждания казус „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - ГЕРМАНИЯ е представило фактури и доказателства за извършено плащане към турските си партньори, като от тези документи може ясно да се определи договорената цена и съответната митническа стойност (съгласно чл. 70 от М.). Допълнителен аргумент за истинността на договорената цена е потвърденото от вещото лице по време на проведеното по делото открито заседание обстоятелство, че цялата сделка и издадените по нея търговски фактури за последващата продажба са осчетоводени по надлежния ред, регистрирани са съответните стопански операции и са отчетени пред данъчните органи. Цената на стоките в българската митническа декларация съответства на цената на стоките, посочени в турските митнически декларации за износ.

Според настоящия съдебен състав митническият орган неправилно е приложил и тълкувал разпоредбата на чл.75 пар.5 от ДР 2017/891. Не съществува правна възможност, митническите власти да поставят определянето на митническата стойност в зависимост от последваща реализирана печалба на стоките, предмет на внос. Логично е да се приеме довода на оспорващия, че в случая се касае за периодичен внос на един и същ вид стоки в значителни количества, които се реализират в големи търговски вериги, в случая LIDL, разполагащи с множество магазини за продажби на дребно. Т.е. резонно е при такъв тип търговски взаимоотношения, печалбата от реализацията на сравнимия продукт /пресни тиквички/ да се изчислява на месечна база. В тази връзка, целта на процедурата, предвидена в чл.75 пар.5 от ДР 2017/891 е доказване на обстоятелството, че митническата стойност при вноса съответства на реална договорената и реално

платена цена на стоките и то с всички допустими и относими доказателствени средства, включително плащания, счетоводни записи, данъчни декларации по ЗДДС, каквито в настоящото производство бяха приети и не са оспорени от страните. Този извод съответства и на разпоредбата на чл.75, ал.5 изр.3-то от ДР на ЕСТ 2017/891, според който „вносителят представя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка“, без да поставя допълнителни условия или изисквания, включително и за доказване на резултат от всяка търговска операция.

Въз основа на приетото по делото заключение на СИЕ, неоспорено от страните, следва да се приеме, че в случая няма основания за определяне на митническа стойност, по начин, различен от посочения в чл. 70 от М. и съответно за възникване на допълнителни публични задължения за оспорващия.

Предвид горното, съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено. С оглед изхода на спора и направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на сторените разноски съгласно представен списък, на жалбоподателя се дължат реално сторените по делото разноски в общ размер на 700лв., от които 300лв. депозит за вещо лице, 350 лв. възнаграждение за адвокат и 50 лв. държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I-во отделение, 4 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - Германия, чрез адвокат Г. Г. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, РЕШЕНИЕ № РТД3000-346/11.02.2021г./32-48082, издадено от Директора на Териториална дирекция Тракийска при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - Германия с данъчен номер в България [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 700 (седемстотин) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: